

XVII. kötet

Budapest, 1902. augusztus 24-én.

34. szám.

Sarokba szorítva.

— Miért idegenkedel a házasságtól, miért nem vezeted oltárhoz a szép Juliskát, a ki valóságos angyal!?

— Igazad van, csakhogyn festi magát!

— Ej, hát mondd csak, láttál te már angyalt, a melyik ne lett volna festve?!

Törvény — örvény.

Sötét veszedelem a Tisza örvénye,
Mint a régi világ boszorkánytörvénye.
Ujabb törvényt hozunk — törvényeket ülünk;
De a mély örvénytől sohse menekülünk;
Mert gyarló és véges az emberi elme,
Mint a kaczer leány mulékony szerelme.

Új törvényt alkotott a bölcs Könyves Kálmán,
Hogy a boszorkányhit babona és ármány!
Azóta nagy idők jönnek-mennek-tűnnek,
Higyünk-e? — ne higyük az avult betűknek?
A boszorkány nevet, — rá sem illik sokra, —
Rá erőszakoljuk — a vén asszonyokra.

Pedig fűben-fában rossz hatalmak lesznek . . .
A boszorkányságba hányan bele esnek!
Vannak manapság is nagy boszorkány-perek;
Csitt . . . egy-kettőt itt-ott magam is ismerek . . .
Mert égi angyalok a bűbajos lányok,
De jaj! — mint menyecskék — hányszor boszorkányok!

Bor-Bál.

Gondos szolgál.

Egy úr a postára küldi szolgáját, hogy adjon fel néhány ajánlott levelet.

— No, nem felejtetted el a leveleket ajánlva feladni? — kérdi a visszatérő szolgától.

— Nem, nagyságos uram, sőt mivel egyikre rá volt írva, hogy: *sürgős*, hát azt adtam fel először.

Az ördög látott olyan csunya kuttyát, mint a minó az enyém. Össze-visszatépdesett, forradásokkal teli dög, a kit bizonyára nem egyszer martak meg a kóbor utczaí czimborák. A szája egyik szögletére is került valamiféle csunya seb, mely igaz, régóta behegedt, de a forradás olyan nevetős vonást kölcsönöz neki, mintha örökké mosolyogna. Még a foga fehére is kicsillog a folytonossági hiány mögül, hogy a csalódás annál tökéletesebb legyen.

Epen ezért a csunyaságáért kapta — mithologiai vonatkozású nevét (ebben az ellentéteket kedvelő világban), melyre úgy látszik, igen büszke, mert hallatára fülét hegyezi és rettenetesen mosolyog az ember szeme közé.

Multkor kidobtam egy hitelezőmet. Tetszett volna látni, mily nagyszerűen mosolygott rám Adonisz. Mintha csak gratulálni akart volna nekem: no ezt ugyan okosan tetted!

Ilyenkor nem sajnálok tőle egy kávéházi koczka-czukrot, melyet igazság szerint a kék szivbe kéne bedobni. De miután a Miczike piros szive nem nekem dobog, azóta a kék sziveket is kerülöm. Aztán Adonisz föltétlenül megérdemel egy kis édességet, a miért állandóan jó kedvre igyekszik hangolni a gazdáját.

De néha meg felbosszant a csúf vigyorisága. A multkor például rózsaszínű levelet hozott a posta. Előlegezett örömmel téptem le a borítékot s a midőn egy kis fáradozás után sikerült végre a helyesirási hibák és zagyva mondatfűzések tömegéből az értelmet kihalászni, tánczra kerekedtem a szobában s velem együtt tánczolt, üvöltött, vigyorgott Adonisz is. Majd letépte rólam a nadrágot — tulságos buzgalmában.

Jó, jó, szépséges kutyusom! Csillapodjunk egy kissé!

Ezzel letelepedtem egy öblös karosszékbe, Adonisz pedig beinvitáltam az ölembe.

Lássuk csak még egyszer, mit akar a hamis zuzájú Terka? Halld, Adonisz, te is, mivelhogy tőled fogok tanácsot kérni... «Kedves Péterkém!» — Ezt idáig nem merte nekem élőszóval megmondani. El sem képzelhetem, hogy minek köszönjem ezt a ritka szerencsét... «Szivem vonzalmát követve, arra kérem magát, jöjjön el ma délután hat órákor a vasuti parkba, hogy egy kicsit elcseveghessek önnel.» — Ez nagyszerű! Nem is vettem észre, hogy a kis lány szerelmes belém. Úgy látszik, halálisan megszeretett. Nem lehet tudni, nem lesz-e belőle valami? Az öregnek bizonyosan van egy kis fölösleges pénze, a melyen túl akar adni a leánya útján. No, ha épen az kell, szívesen állok rendelkezésre... «De nem kell ám megmondani senkinek! Ezzel zárom soraimat s maradok sirig hű *Terkája*»... Terkája! Milyen kedves! A mint látom, Adonisz, neked is tetszik a dolog, mert igen jó kedvű arcot vágsz. Szóval, ugy-e elmehetek a találkára?

Adonisz nagy igyekezettel csóválta a farkát és élénken pislogott föl hozzám. Az engedélyt ilyenformán megnyertem tőle, hogy jelzett időben a vasuti parkba elmehessek.

Oh, Miczike! Ha nem lennél hozzám hűtlen, akkor tűzbe dobtam volna Terka szerelmes levelét. És el se mennék a találkára. De te duzzogsz, hát lásd a következményeket!

Délután három órákor hozzá fogtam a nagyarányú előkészületekhez. Pepita nadrágomat kiadtam átvasalás végett a szobaasszonynak, költői fürteimet pedig önmagam vettem kellő gondozás alá. Többféle próbát végeztem a tükör előtt. Elsőbben balról kivántam egy rakoncátlan fürtöt homlokomra lógatni, de hosszabb töprengés után mégis célravezetőbbnek véltem ezt az ellenállhatatlansági jelet jobbról alkalmazni. A nagy kérdés tehát el volt döntve s én ezekután biztos győzelem reményében nyultam a pomádés pikszis után. Adonisz az egész művelet alatt lábaimnál ült és szigorúan szemmel tartotta minden mozdulatomat.

Ah, kutyus, te nevensz? Bizonyynal tetszem neked. No, a mi azt illeti, Terkának is tetszeni fogok. Hehehe!

Meg kell vallani, hogy a pomádét művésziesen kentem el hajamon. Zsiros tenyeremen még fénylett egy kis maradék, azt tehát nagylelkűen átruháztam Adonisz hátára, hogy ő is érezzen valamit e nagy nap jelentőségéből.

Eközben a nadrág is megérkezett a lénia egyenességű vasalással. Oda fektettem az ágyra s Adonisz boldogan szagolgatta lecsüngő végét.

Kellő óvatossággal bebujtam aztán ebbe a feltűnő elegáns ruhadarabba; kellő óvatossággal mondom, hogy valamikép össze ne ránczoljam idő előtt. Mikor pedig ez megtörtént, ugyancsak hasonló gonddal öltöttem magamra a mellényt s a térdig érő szalonkabátot, mely ez alkalomra fél liter benzint nyelt magába.

Ilyenformán nagyjában elkészültem magammal, de hátra volt még a legfontosabb kérdés megoldása, a —

Nos, mit tetszik gondolni, mi várt még reám?...

A katona puska nélkül nem indulhat el háborúzni, a tudós el sem képzelhető pápaszem nélkül, az adófelügyelőnek nélkülözhetlen kelléke a bozontos szemöldök s a szúrós pillantású tigris szempár, azonképen én, Mocsári Péter, hogy jelenhetnék meg légyotton szezessziós módra megkötött nyakkendő nélkül?

Tehát, a mint mondtam, mindennel szépen elkészültem, csak a nyakkendő megkötését hagytam legutoljára.

Bizonyos ünnepiességgel álltam most a tükör elé és minekutána nagyot sóhajték, bele fogtam a nagy munkába.

Az első csokor természetesen nem sikerült. Kuttyám a

világért se vette volna le rólam tekintetét s úgy ült ott a padlón, mint a czövek. Ő volt az én bírálóm!

Másodszor is megkíséreltem a kötést, de bármily gonddal babrálok, ezuttal sem voltam az eredmény-nyel meglegedve. Szinte bosszus lettem és egy haragos rántással leoldoztam nyakamról a selyemkendőt.

— Higgadtság, higgadtság! — mormogtam magamban és újra neki láttam a zizifuszi munkának.

Adonisz csak mosolygott. Még a nyelvét is kilógatta fél rőfnyire.

— Adta csunya döge! Ne neves az ügyetlenségemen, — szoltam hozzá és egy barátságatlan lábmozdulattal ellóditottam magamtól.

Negyedszer talán csak sikerülni fog! . . . Kezeim akkor már remegtek és igen izgatott lettem.

Ej! így sem lesz jó! A szerelmes csizmadia-legények viselnek ilyen izléstelen kötést. Ekkor már ingerült voltam és mérgesen bontottam ki a csomót. A veriték ellepte homlokomat, körmöm pedig majd letört a vállalkozásban.

És — a kutya megint ott kuporodott a lábamnál s szentelenül vigyorgott. Véremet fölforraltta ez a vakmerőség. A mig én itt kinlódok, izzadok, mérgeledöm, türelmetlenkedem, addig Adonisz egyebet sem tesz, csak vigyorog a közvetlen közelemben. Mintha gúnyolódnék velem! Biz Isten, alig ha nem rajtam nevet! Ez pedig több a soknál!

Szegény pára ártatlanul jutott hozzá megint egy oldal-döféshez, a mely nyomban az ágy alá szalajtott.

Ötödször, hatodszor, vagy hetedszer nyultam-e ezek után a nyakkendőhöz, azt bizony most már nem tudom határozottan megmondani. Annyi tény, hogy nem volt többé kedvem a tükör előtt bajmólni. Az idő is veszedelmesen közeledett hat felé. De végre is nyakkendő nélkül hogy menjek el a légyottra?

Szent fohászodással fogtam ismét a munkához, de megfogadtam, hogy ha ezuttal sem boldogulok, akkor üsse kő a légyottot, sőt még azt is, a ki kitalálta. Anynyira feldühödtem, hogy valósággal meg kellett ijednem képmásomtól, mely a tükörből felém meredezett.

Ravasz férj.

Férj. Milyen kedves vagy ebben a ruhában! Milyen jól áll rajtad!

Nő. Oh, ismerem már az ilyet! Minden évszakváltáskor úgy találod, hogy a régi ruháim jól állanak.

Előrelátó.

Após (a vőlegényhez). Itt van, fiam, a negyvenezer korona hozomány, és most igérd meg, hogy leányommal mindig jól fogsz banni.

Vő. Azonnal, papa, csak előbb megolvasom a pénzt.

Igen természetes, hogy ily erőszakosan felizgatott állapotban utolsó kísérletem is balul ütött ki. A könnyű selyem nyakkendő, mely gyöngé bánásmódot igényelt, a sok herce-hurca folytán egészen kihúzódott és a csomót ennél fogva akaratlanul is oly erősre kötöttem mintha zsinégből való hurok került volna nyakamra. A szemem vérben forgott, az izzadság patakzott rólam — s Adonisz ismét ott mosolygott a közelemben.

— Beste állat! — pattantam föl székemről, gyilkos indulattal eltelve, — ezért megöllek!

Ezen bőszejelentés mellett egy heves mozdulattal letéptem magamról az átkozott nyakkendőt, úgy, hogy két darabra hasadt, sőt ráadásul galléromat is magával rántotta s én e pillanatban úgy festettem, mintha valami korcsmai verekedésből kerültem volna ki.

A kezemben maradt foszlányokat azután hozzá vágtam Adonisz fejéhez, a kit e szokatlan jelenet szintén kihozott a sodrából és a rongy egyik lecsüngő végét bekapva, teljes erejéből vonszolt engem magam után.

Egy ideig viaskodtunk, végre is kimerülten vettem magam a divánra, Adonisz pediglen diadalmasan az asztal alá vonult s győzelmi jelvényét apró darabokra tépdeste.

Igy végződött az én délutánom, midőn találkára készültem. A randevu persze végleg elmaradt, mert a mire lecsillapodtam, a határidő is letelt.

Mit volt tennem? . . . Később felkötöttem hétköznapi, kopott nyakkendőmet s átmentem az «Ördög sziget»-ére, egy pohár búfelejtő borra.

Kudarczom okozóját ez egyszer kivételesen odahaza marasztottam, hogy bünhödjék. Hiába kaparta utánam az ajtót, én bizony nem könyörültem meg rajta.

Jó sokára az eset után értesültem róla, hogy a légyottra hívó levelet nem Terka írta, hanem cimboráim, a kik bolondot akartak belőlem üzni.

Lám, mégis hálátlan voltam Adoniszhoz, a ki megmentett e csúfságtól. Vittem is haza neki egy marék cukrot engesztelésül, sőt az utcára kifüggesztett kék szivbe is juttattam néhány szemet, mert időközben Miczi piros szivét is visszahódítottam.

Maróthi János.

A zsugoriság netovábbja.

A. Igaz, hogy a szomszédod olyan zsugori?

B. De még milyen! Képzeld csak, bepanaszolta a falunkon áthaladó biciklistákat, hogy tiszta levegőt lopnak tőlünk, midőn látta, hogy a megpuhult gummicsőbe levegőt szivattyúztak!

Iskolában.

A tanító felszólít egy fiút, hogy mondja el a verset. A fiú így kezdi:

— «A gólya», költötte Petőfi Sándor.

Ravasz kereskedő.

Egy úr betér estefelé egy ruhakereskedésbe és felöltöt vásárol, a melyről azt hiszi, hogy zöld színű. Másnap észreveszi, hogy a felöltő nem zöld, hanem kék színű. Visszamegy az üzletbe és kérdőre vonja a kereskedőt, a ki ezekkel a szavakkal igyekszik őt megnyugtatni:

— Tessék pár hétig türelemmel lenni, uram, akkorára bizonyosan megzöldül!

Szerencse.

— Igaz, hogy megütötte a főnyereményt?
— Igen, hatvanezer forintot nyertem.
— Ez aztán a szerencsé, most már nem is kell meg-nősülnöd.

Jó tanács.

Atfjú, fogadd meg jótanácsom:
Ne házasodj meg — de soha!
Tapasztalat mondatja vélem!
Úgy nem lesz sorsod mostoha.
Angyalszép volt az első párom!
Üdvöt adott a szerelem . . .
S mi lett a vége? — hogy csak játszott
Másokkal úgy — mint énvelem.
Aztán hogy többet meg ne csaljon,
Elvettem egy rút sánta nőt.
S mi lett a vége? — nem ő engem,
De — én csaltam meg százszor őt!

Bor-Bál.

Szigorlaton.

A technikán hat kollokvium van két éven keresztül minden tárgyból, mely után az első szigorlaton esik át az ifjú, ha el nem bukik. Törvény szerint csak háromszor lehet bukni, a mikor is végleg kibukik; de királyi kegyelemből még negyedszer is neki lehet vágni.

Az urfi csak urizálni és kurizálni tudott alaposan, el is bukott már háromszor. Királyi kegyelemből negyedszer vág neki. Nagyon gyengén ment a dolog, hol hallgatott, hol nem felelt. A kérdező tanár rá néz az elnökre, hogy tán már elég is lenne, mikor az elnök oda sűgja, hogy a szegény fiú már csakis királyi kegyelem útján tehetett vizsgálatot, mire a tanár szeliden mondja:

Ha úgy akarja a király,
Hát Kőnig Gyula félre áll!

S meg is adta neki az elégségest!

Divatárusnénál.

Divatárusné. Valóban igen jól áll nagysádnak a sok virág a kalapján.

Birstingelné. Úgy? Akkor tegyen még vagy két kilogrammot reá!

Jó szaglásu kutya.

Férj. Nézd csak, Julia, milyen türelmetlenül indul a kutyám a vadászatra. Bizonyára valami vad szagot érez!
Nő. Nem, édesem, a kutyád a puskád — kakasát érzi!

Látszerésznél.

— Mi az ára ennek a hőmérőnek?
— Két forint.
— Az nagyon drága!
— Kérem, tessék figyelembe venni, hogy pár hónap óta drágább lett a higany!

Furcsa felelet.

Hóbortosy. Képzeld, ki volt az ágy alatt ma reggel, mikor felkeltem?

Ugronczy. Egy betörő.

Hóbortosy. Oh, nem, én magam!

Megfelelt.

Tanító. No, Ákos, mondj egy cselekvő igét!

Ákos. Én énekelek.

Tanító. Most mondj egy szenvedő igét!

Ákos. A nővérem énekel.

A műcsarnokban.

Olajkereskedő (eltűnődve). Oda tehettem volna az ő neve mellé az enyémet is! Hiszen az olajat, a mit a képéhez használt, én hiteleztem neki!

A vidéken.

401

Vadász. Tessék vigyázni, mert ezen a környéken most nagy vadászat van s valami bolond golyó ide talál tévedni!

Kiránduló. Hogyan? Hát még a vidéken sincs az embernek nyugta? A városban az automobílok, villamosok, biciklik s más ördögös masinák ejtik örökös rémületbe az embert, a vidéken pedig a vadászok!

Dal a szalmához.

Megbecsüllek téged,
Sápadt képű szalma,
Sárgahátú boglyád
Árnyékában alva.

Kezembe is veszem
Néha egy-egy szálad
S csókot osztogatva
Nyomom rád a számát.

És te minden csókért
Csodát viszel végbe,
Szivárványszín gömböt
Dobva fel a légbe.

Kicsiny hugom örül,
Vele együtt én is
S a buborék száll, száll,
De nem jut az égis.

Megbecsüllek téged,
Sápadt képű szalma,
Fáradt testemnek is
Te vagy derekalja.

S bár alacsony munkát
Is kívánok tőled,
Beléd törülgetvén
A sáros czipómet:

Megbecsüllek azért,
Különösen nyáron,
Hisz alattad rejlik
Minden — tudományom!

Árkosi Ödön

Ez is valami.

Ketten halásztak a Dunaparton.

— No, fogtál már valamit?

— Még nem. Hát te?

— Én igen, — volt a válasz, azzal kirántja horgát a vízből, a melynek a végén egy czipő függött. — Nézd, a hal megugrott, de elvesztette a fél czipőjét!

Együgyű szolga.

— Eredj a szobámba, — parancsolja szolgáljának a kapitány, — és hozz nekem egy pár csizmát! De jól nézd meg, mert két pár van: egy hosszú, meg egy rövid száru!

A szolga visszajön egy hosszú, meg egy rövid száru csizmával.

— Szamár! Hát ez egy pár csizma?

— Százados úrnak jelentem, a másik is épen ilyen, a melyik a szobában maradt.

A nagydob.

Ütik, verik szünetlenül
A régi nagydobot,
Pereg, mióta ember él
S még csak nem is kopott.

Hangjára ni, hogy összefut
A léha, csürhe had
S a mint kidől egy-egy dobos,
Helyette száz akad.

S mind buzgalommal pergeti,
Mindig és mindenütt,
Mit néki elv, hit és erény,
Hisz mindent dobra üt . . .

Ütik, verik a nagydobot,
Ez régi, régi elv
S mert csoda már nem jó elő,
Nem is pihen dob s dobverő:
A pletyka és a nyelv!

Árkosi Odön.

Elragadtatás.

Együtt sétált az anya a leányával a Váci-utcán. Szembe jön velük egy finom izléssel öltözött gyönyörű, aranyzóke fiatal asszonyka, a kit a leány néma gyönyörűséggel bámult meg.

Persze, hogy a mamának is rögtön feltűnt, de ő már nem maradt néma, hanem így szólt

— Láttad? Hallatlan, milyen gyönyörű. Milyen feltűnően szép ez a hölgy! Hogy a manó vigye el — az utálatost!

Mai gyermek.

Rothschnabl. Pinczér, edj pohár sört!

Dolji (gyorsan fölkapja és megissza a sört). Tátelóbn, milejen edj ondjoli táti vodjól te! Mogodnok nem is rendelsz, csak is o te kedves fioeskdádnok!

Rothschnabl (elbámolv). Vie hájszt?

Mindig kereskedő.

— Segítség! Segítség! Mindjárt elmerülök! — kiált egy nő a parton álló kereskedősegédhez. — Gyorsan dobjon ide egy mentőövet!

— Rögtön szolgálok, nagysád, — válaszolt a kereskedősegéd, — hányas számot parancsol?

Éles nyelv.

— Látod ott azt a festőt, az a mi Mariska barátjánk férje.

— De hogyan vehetett nőül egy festő olyan nőt, a ki annyira festi magát?

— Mert így mindig szemei előtt lesz egy szinekkal megrakott paletta.

Töprengés.

Zsebmetsző, (a ki zsebében egy jeggyűrűt talál). Most nem tudom, loptam e ezt a jeggyűrűt, vagy pedig jegyet váltottam valakivel?

Különös kívánság.

— Igérd meg, hogy nem veszel más feleséget, ha meghalok!
— Hát ha nem halsz meg?

403

Feltalálta magát.

Úr. Nem szégyenli magát, ilyen erős kövér ember létére koldulni?
Koldus. Tessék valamit adni, soványító kúrát akarok használni.

Melyiket sajnálja jobban?

Nő. Margit leányunk tegnap megszökött a kocsisal!
Férj. Borzasztó, ilyen jó kocsisom még sohasem volt!

Gonosz nyelv.

Egy művésznő, a kinek sok szerelmi kalandja volt, nőül ment egy gazdag vidéki földbirtokoshoz. A művésznőt egyszer meglátogatja egy barátnője, a kinek eldicsekszik:
— Az én férjem valóságos bárány!
— Még pedig húsvéti bárány!
— Miért épen húsvéti?
— Mert lemosta a világ minden bűnét!

Kaszárnyában.

Dísztüzet vezényelt a százados, de mielőtt a vezényszót elkiáltaná, kiadja a parancsot: «Suszter, snájder, ne lőjj!»

A vezényszóra elsütik a fegyvert, a puskák azonban egymás után durrognak. A százados erre dühbe jön s oda szól az őrmesternek:

— Őrmester Nagy! Suszter, snájder hat óra vas!

Őrmester Nagy. Százados úrnak jelentem alássan, nem vonultak ki.

Százados. Mindegy! Ha itt lennének, ők rontották volna el!

Elhallgatott...

Elhallgatott az édes élet szívemben,
Nem úgy mint régen, benne csend honol,
Csupán emléked szürke árnya lebben
Éjszakáján, mely kietlen, komor.

Elszáll a nóta boldogabb szivekbe,
Mint ősi tájról elszáll a madár,
S mint őszi tájra: megtörött szivekre
Sötét bú, varjak bús csoportja száll.

Haan Béla.

Elárulta magát.

Férj (a filozófia tanára). Tény, hogy a megcsalt férjeknek soha sincsen igazuk.

Nő. Nincs igazad, édes férjem!

Nem megfelelő.

Egy híres bankár elment egy jónevű festőhöz, hogy lefestesse magát vele.

— Keressünk valami természetes állást, — vélte a festő. — Talán jó volna, ha zsebébe dugná a kezét?

— Nem, — tiltakozott ellene a bankár, — senki sem hinné el, hogy az a zseb az enyém!

Egy év, egy sir.

Egy év megint a	Eltűnnek könnyek,
Sirba tűnt, —	Mosolyok, —
Az óra út, az	A sziv dobog, a
Óra út.	Sziv dobog.

Egy-egy év tőle	Egy-egy sziv itt-ott
Elszakad,	Meghasad, —
S a nagy idő csak	S az emberár csak
Megy, halad.	Megy, halad.

Haan Bela.

Tanyai iskolában.

Tanító. Miska! Mondd meg nekem, hallottál-e már valamit az oroszánokról?

Miska. Hallani nem hallottam, sem látni nem láttam sohase, csak úgy magamtul gondolom, hogy hát az orosz-lány is csak affajta fehérceled lehet, mint akár a magyar lány, csak hogy hát nímöt, vagy oláj, vagy tót.

Egy viláért sem adta volna.

— Hát az a gazdag, gyönyörű földtani kő gyűjteményed, melyet nálad mindig oly örömmel tanulmányoztam, megvan-e még?

— Már nincs meg.

— Eladtad?

— Oh egy viláért sem adtam volna!

— Bizonyosan egy muzeumnak ajándékoztad?

— Dehogy!

— Hát hová lett?

— Tudod, hogy Kis Czirmosba helyeztek át. Ott a lakásommal szemben egy elhagyott remek kastély ódon földézetén majd minden éjjel, midőn a «Halhatatlanság» című nagy munkámon dolgoztam, borzasztó hangversenynyel egybekötött bálokat rendeztek a vidék házasuló macskái. Nem birtam tőlük dolgozni s hogy valahogyan elzavarjam onnan őket, hát kinomban mindig a kezem ügyében lévő köveket dobáltam közéjük. Így véletlenül egy-egy kandur a nászhelyen maradt; ezért a macskabál lassankint megszűnt a kastélyban, de addigra — a kövek is elfogytak ám!

Furcsa gondolat.

Leány (bátyjához). Nézd, Aladár, félórával hátra igazítottam az órát, mert a zongoratanitóném nem fogja észrevenni s így én félórai zongoraleczkét nyerek.

Tréfa. A megessett eset előbb-utóbb kinyomtatódik, a rigmusok nem különben. — *Budapest, V. J.* Mind a kettőnek helyet szorítunk. — *Sóvár,* Kevés híján bekerülnek. — *Budapest, H. K.* Mind a javából való. — *Budapest, M. J.* Már is felhasználtuk. — *Aristophanes.* Sort kerítünk rá. — *Kolozsvár, K.* Van közöttük néhány használható, de a többség nem lapunkba való. — *Szeged, M. K.* A vadászskaland csattanósan végződik, a hosszabb versben azonban több a keserűség, mint a humor. Az aprajából válogatunk.

Magyar királyi államvasutak.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérneműk, botok, napernyők és esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon árverés alkalmával azonnali készpénzfizetés mellett el fognak adni. Fiume állomáson 1902 évi augusztus hó 22-én d. e. 9 órakor Kis-Czell állomáson 1902 évi augusztus hó 25-én d. e. 9 órakor Budapest-keleti állomáson 1902 évi augusztus hó 29-én d. e. 9 órakor. Budapest, 1902 augusztus havában. *Az igazgatóság.*

113873/902. sz.

Mérsékelt áru menettérti jegyek életbeléptetése Nagyszében és Szelistye állomások között.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesítés szerint folyó évi szeptember hó 1-től Nagyszében és Szelistye állomások között két napig érvényes mérsékelt áru menettérti jegyek léptetnek életbe és pedig a II. kocsiosztályban 2-10, a III. kocsiosztályban 1-40 korona áron. Budapest, 1902 augusztus 7-én. *Az igazgatóság.*

68930/902. sz.

Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak igazgatósága az 1902. szeptember 1-től 1905. márczius végéig szükséges, várótermekbe, éttermekbe és csarnokokba való diszesebb kivitelű asztalok, órák, málhapadok, pohárszékek, hirdetménytáblák és tükrök szállítására pályázatot hirdet. Az említett butorok részletes körülírását, valamint az ezek szállítására nézve érvényes különleges feltételeket tartalmazó ajánlati űrlap és a pályázati feltételek részleteit tartalmazó pályázati felhívás valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthető és a magyar kir. államvasutak igazgatóságának anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál (Budapest, VI., Andrassy-út 73., II. em., 46.) vagy a vidéki üzletvezető-segíjénél díjtalanul kapható. Az előírt módon kiállított, — aláírt, — egy koronás bélyeggel kellően ellátott és lepecsételt ajánlatok f. évi aug. 30-dikának déli 12 órájáig a fentemlített szakosztálynál benyújtandók, vagy posta útján oda küldendők. Az ajánlat e felíráttal látandó el: «Ajánlat 68930/902. számhoz. Bánatpénzképen a tárgyak évi szükséglete értékének 5%-ka folyó évi augusztus hó 29-dikének déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Elkésve benyújtott, valamint a pályázati felhívásban részletesen előírt feltételek, sőt eltérő ajánlatok figyelembe sem vétetnek. Budapest, 1902 augusztus hóban. *Az igazgatóság.*

107308/902. sz.-hoz.

Pályázati hirdetmény.

Alulírott igazgatóság a magyar királyi államvasutak műhelyeiben 1903. évben szükséges mintegy 220 méter mázsa tisztogatási és fényezési czélokra való mosott és fertőtlenített vászonrongy szállítására ezennel nyilvános

pályázatot hirdet. A vászonrongyoknak lehetőség szerint nem szabad foltokkal, gomblyukakkal és bordás varrásokkal birniok, hanem olyanoknak kell lenniök, hogy minden négyzetméter rongyból, négyzetben 30 centiméter nagyságu foltmentes felület legyen kihatatható. A különleges feltételeket tartalmazó ajánlati űrlap, valamint a szállításra vonatkozó és az ajánlattételnél kötelező részletes módozatokat tartalmazó ajánlati felhívás, valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthető és az alulírott igazgatóság «Anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál» (Budapest, VI., Andrassy-út 73. sz., II. em., 46. ajtó sz.) díjtalanul kapható. A szabályszerűen kiállított egykoronás magy. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok a 60 filléres magyar kir. okmánybélyeggel ellátott és aláírt ajánlati felhívással együtt, lepecsételve legkésőbbben folyó évi szept. hó 11-ének déli 12 órájáig a fentemlített szakosztálynál benyújtandók, vagy pedig posta útján oda küldendők és a boríték ezzel a külczimmel látandó el: «Ajánlat 107308/902 számhoz». Bánatpénz gyanánt az ajánlandó vászonrongy értékének 5%-a legkésőbbben folyó évi szeptember hó 10-ikének déli 12 órájáig a magyar kir. államvasutak központi főpénztáránál (Budapest, VI., Andrassy-út 75. szám, földszint) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban leteendő. Bánatpénz nélküli és később benyújtott, valamint az olyan ajánlatok, melyek nem az előírt módon tételnek, vagy a melyek az aláírandó ajánlati felhívás nélkül nyujtatnak be, figyelembe nem fognak vétetni. Budapest, 1902. évi augusztus hóban.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága.

A löversenyeket látogató t. közönség ama részét, mely okvetlen kimegy akár szép, akár rosz idő van: a Lovaregylet főpénztársága tisztelettel felkéri — saját kényelme érdekében — mert künn a versenytéren nagy a tolongás a pénztáraknál, — hogy belépti jegyeit délelőtt benn a városban, a programokon megjelölt **dohánytőzsdékben előre megváltani** sziveskedjék.

Másrésről felkéri a közönséget, hogy belépti jegyét az öltönyön kívül **láthatólag kitűzni** sziveskedjék, hogy így az ellenőrség részéről való felszólításokat mellőzhesse.

x **Vérgyógyítás (Hemopatia).** Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföldi jobb köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, sziv-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és börbántalmak ellen és kizárja az elme-zavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapesten, V., Váci-körut 18. sz.* alatt egy, ezen czélra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezettnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Weiner és Grünbaum Budapest, Váci-u. 2.

Egyéves önkéntesek részére a legolcsóbban és leg-elegánsabban készíti az egyenruha felszerelést.

Egyéves önkéntesek részére küld díjtalanul árjegyzéket.

Egyéves önkéntesek részére sorozási és áthelyezési kérvénymintákat díjtalanul küld.

Egyéves önkéntesek részére minden katonai ügyben ad díjtalanul felvilágosítást.

Egyéves önkéntesek részére újabban kiadott «Egyenruházati Közlemények» című könyvét díjtalanul küldi

Weiner és Grünbaum Budapest, Váci-u. 2.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Megnyilt a
SECESSIO-SZÁLLODA

harmincz elegánsan berendezett szobával,
VI., Nagymező-utca 11.
(a városi villamos vasut megállóhelyével szemben).
Minden kényelem. Villamos világítás. Olcsó szobaárak.
Utazóknak kedvezményes árak.

PÉNZKÖLCSÖNT

szerez minden irányban fővárosi és vidéki **Honorációknak** (állami és magánhivatalnokoknak), valamint **katonatiszteknek**, kereskedők- és iparosoknak, **kezes és kezes nélkül** a legmagasabb összegig, 3 hótól egész 75 évig terjedő időre, a legcélszerűbb heti törlesztés mellett is, ugyszintén megemlítjük, hogy vállalatunk bármilyen más reálsan kombinálható pénzügyi transzactió, vagy adásvételi és birtokosere tárgyában a nagyérdemű közönségnek szívesen áll rendelkezésére. **Értekezés este 9 óráig**; méltányos feltételek, gyors és dícséret elintézés. **Szilágyi és Társa**, törvényszéki bejegyzett cég, VIII., Aggteleki utca 2/a. (Luther-udvar). Telefon 55-33. A vállalat fennáll 1896 óta.

Kérjen prospektust (válaszbélyeg).

Bőrszékkipar,
butorborsajtolás és bőrfaragás

KENDI ANTAL

BUDAPEST, IV., Károly-utca 2.
az evangélikus iskolaépületben.

Nagy raktár valódi bőrszékek és káros-székekben, olcsóbb árban, mint eddig. **Használt nádszékek** átalakítása bőrszékekre.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŐ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brauswetter János
Szegeden.

szab. chronometer- és műórák, főtárlója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással RÉSZZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöletnek.

Ne vegyen senki hangszert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld

Budapestről, Király-utca 44 U.

A női szépség!

Az ideális szépség főtartására és elérésére a legtökéletesebb és a legmegbízhatóbb egyedül a

Blaha Lujza pipere-crème.

Mert ez teljesen ártalmatlan és zsirmentes, miért is nappali használatra, mint a toilette főkiegészítő része: estélyre, színházba, sétára menés előtt a legalkalmasabb. Ezen Blaha pipere-crème a bőrre kenve azonnal beszívódik és ez által a bőr gyengén kifeszülve, az arc tiszta, sima, matt, halvány rózsás fehér természetes üde zománcot kap és ezen zománc alatt az arczbőr összes tisztatlanságai teljesen mind eltűnnek. — Kiváló jóságát legjobban igazolja nagymérvű használata, és az, hogy br. Splényiné Blaha Lujza ünnepelet nagy művésznőknak, valamint a főváros és a vidék legelőkelőbb hölgyeinek is ez a kedvenc pipere-szere. — Egy tégely 1 frt 20 kr., hozzá Blaha Lujza arczpor (crém, fehér, rózsaszinben) egy doboz 80 kr. és szappan egy darab 50 kr. Valódi minőségben kapható közvetlen a készítőnél:

dévai SZÖLLŐSY ISTVÁN
gyógyszerésznél,

Budapest, I., Krisztina-körut 120.

a ki postán titoktartás mellett is azonnal megküldi.
Raktár: **Török József** gyógytár, «Opera» gyógytár, «Nádor» gyógytár. Debreczenben **dr. Ratschnek** gyógytár. Számos kiváló hölgy hálalelismerőlevele igazolja ezen crème páratlan jóságát.

A debreczeni Kereskedő Társulattól fentartott
debreczeni felső kereskedelmi iskolában

az új tanév szept. hó 1-én kezdődik. Az alsó osztályba léphetnek oly tanulók, a kik a gymnasium, a reáliskola vagy polgári iskola legalább IV. osztályát sikerrel végezték.

A tandíj évenként **200 korona**, a mely részletekben is fizethető. Szegény sorsú jó tanulók egész vagy fél **tandíjmentességben**, esetleg ingyen tankönyvekben, vagy az iskolai Segélyező Egyesülettől rendes **havi segélyben** részesül.

A vidéki tanulók jó családokban való **jutányos elhelyezésénél** az igazgatóság szívesen jár a szülők kezére és gyermekeiket az egész év folyamán az iskolán kívül is **gondos felügyeletben** részesíti.

Az iskola végzett növendékei az egyévi önkéntes szolgálatra jogosultak. Az iskolából eddig kikerült ifjak nagy számmal nyertek elhelyezést elsőrendű áruüzletekben, bankokban és bankári üzletekben, szövetkezeteknél, biztosító intézeteknél, közlekedési és gyári vállalatoknál, közhivatalok, számvető szakjában stb.

Az iskola másik tagozataként **női kereskedelmi tanfolyam** is nyílik elegendő tanuló jelentkezése esetén. A tanfolyam tartama tíz hónap, évi tandíj 100 kor. Felvételnél oly leány-növendékek, a kik a polgári leányiskola negyedik osztályának megfelelő előképzettségüket bizonyítványon vagy sikeres felvételi vizsgálat után igazolják. E vizsgálat díja 10 korona. A tanév kezdete szeptember 4. Beiratkozhatni legkésőbb augusztus hó 15-éig.

Tanulók előjegyzéseit elfogadja és részletes felvilágosítást készséggel ad:

a debreczeni Kereskedelmi Tanintézet igazgatósága
SZOJKA GYULA igazgató helyettes.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésziszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Gondoskodjék saját és gyermekei jövőjéről!

A ki egy hazánkban teljesen új, Franciaországban közel 60 év óta kipróbált és fényesen bevált biztosítási módozat szerint leányának **Hozományt**, fiának egy az önálló- **Tőkét**, vagy saját **évi járadékot** akar biztosítani forduljon felvilágosításért a

«LE CONSERVATEUR»

életbiztosító részvénytársaság
magyarországi igazgatóságához (igazgató Berényi Imre),
Budapest, Erzsébet-körut 53.

Fennáll Franciaországban: 1844 óta. — Biztosítási állomány: 500 millió korona. — Nincsen orvosi vizsgálat! Fő- és vezérügynökök az ország minden részére keresztetnek.

Természetes forró-, meleg kénes források, iszapfürdők, iszaphorogatók, zuhany-massage, vizgyógyintézet, villany-fényfürdők, gőzfürdők, kő- és kád-fürdők, gyógyviz-uszodák. Olesó és gondos ellátás. Csúsz, köszvény, ideg-, bőrbajok stb. felől kimerítő prospektust küld ingyen a

Szt. Lukácsfürdő r. t. igazgatósága Budán.

BAYER-féle

Magyar turista-tapasz

tyukszem, bőrkéreg

és bőrkeményedés

ellen legjobb és legbiztosabb szer.

Egy eredeti tekeres 80 fill.

1 korona beküldése után bérmentve küldi az egyedüli készítő

VEDJEÜY

Vöröskereszt gyógyszer-tár

Budapesten, Andrásy-út 84.

Kapható gyógyszer-tárakban és drogeriákban.

THE EDISON PHONOGRAPH

Fütyülök!

nevetek, csevegek, szavalok, hegedülők, énekelek, trombitások, fuvolázom, cimbalmozom, zongorázom, tárogatózom, katona- és cigányhangversenyek. Mindezekre Edison a híres föltaláló képesített, fonográf a nevem,

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

es. és kir. udvari hangszergyáros cég a terjesztőm.

M. kir. államvasutak.

127154-902 sz.

Közvetlen podgyász-felvétel összes saját állomásainkról Abbáziába és viszont.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az Abbáziába utazó közönség kényelmére intézkedett, hogy összes saját állomásairól Abbáziába (hajóállomás), valamint viszont az úti-podgyász közvetlenül feladható legyen, miáltal az utazók a podgyásznak kétszeres feladásától és annak Fiumében a vasut és hajó közt való átszállításától megkíméltetnek. Abbáziában a podgyász szándékoltt feladása a Stefánia-szállóban levő Nagel és Wortmann utazási irodában 24 órával az elutazás előtt bejelentendő.

Budapest 1902 aug. 8.

Az igazgatóság.

